

157

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 stycznia 1960 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego, sporządzonego w Londynie dnia 1 grudnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 41 pkt 5 Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego, sporządzonego w Londynie dnia 1 grudnia 1958 r., złożony został Rządowi Wielkiej Brytanii dnia 28 października 1959 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższego porozumienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące kraje złożyły Rządowi Wielkiej Brytanii swoje dokumenty ratyfikacyjne, akceptacyjne lub przystąpienia do wyżej wymienionego porozumienia:

Peru . . . . . dnia 22 grudnia 1958 r.,
Australia . . . . . dnia 23 grudnia 1958 r.,
Wielka Brytania . . . . . dnia 29 grudnia 1958 r.

wraz z następującymi terytoriami niemietropolitalnymi, za których stosunki międzynarodowe Rząd Wielkiej Brytanii jest odpowiedzialny:

Aden (kolonia i protektorat),
Bahama,
Bermudy,
Gujana Brytyjska,
Honduras Brytyjski,
Brytyjskie Wyspy Dziewicze,
Cypr,
Wyspy Falklandzkie (kolonia i dependencje),
Federacja Nigerii (Lagos, północne, wschodnie i zachodnie regiony Nigerii, Kamerun Południowy),
Fidzi,
Gambia (kolonia i protektorat),
Gibraltar,
Hong Kong,
Mauritius,
Seszele,
Sierra Leone (kolonia i protektorat),
Protektorat Somali,
Indie Zachodnie —
Barbados,
Jamajka (włączając wyspy Turks, Caicos i Cayman),
Wyspy Podwietrzne —
Antigua,
Św. Krzysztofa, Nevis i Anguilla,
Montserrat,
Trinidad i Tobago,
Wyspy Zawietrzne —
Dominica,
Grenada,
Św. Łucji,
Św. Wincentego,

Brytyjskie Wyspy Pacyfiku —
Wyspy Salomona,
Gilberta i Ellice,
Zanzibar,
Św. Helena,
Sarawak,

Unia Południowo-Afrykańska . . . . . dnia 30 grudnia 1958 r.,
Ghana . . . . . dnia 4 marca 1959 r.,
Panama . . . . . dnia 18 marca 1959 r.,
Kanada . . . . . dnia 6 kwietnia 1959 r.,
Japonia . . . . . dnia 1 maja 1959 r.,
Węgry . . . . . dnia 20 maja 1959 r.,
Dania . . . . . dnia 29 maja 1959 r.,
Związek Socjalistycznych Re-
publik Radzieckich . . . . . dnia 1 czerwca 1959 r.,
Francja . . . . . dnia 1 czerwca 1959 r.,
Republika Dominikańska . . . . . dnia 3 czerwca 1959 r.,
Republika Irlandii . . . . . dnia 5 czerwca 1959 r.,
Kuba . . . . . dnia 6 czerwca 1959 r.,
Costa Rica . . . . . dnia 23 czerwca 1959 r.,
Filipiny . . . . . dnia 16 lipca 1959 r.,
Czechosłowacja . . . . . dnia 23 lipca 1959 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Wobec tego, że gospodarka Czechosłowacji jest gospodarką całkowicie planową, artykuł 3 dotyczący subsydiowania eksportu cukru oraz artykuły 10 i 13 dotyczące ograniczeń produkcji i zapasów nie mogą mieć zastosowania do Czechosłowacji”.

„Podpisanie Porozumienia, wymieniającego w artykule 14 Chiny (Taiwan) oraz w artykule 34 Chiny, nie oznacza w żadnym razie uznania panowania władz Kuomintangu nad Tajwanem ani też uznania tak zwanego „Nacjonalistycznego Rządu Chińskiego” jako legalnego Rządu Chin.”

Nikaragua . . . . . dnia 14 września 1959 r.,
Stany Zjednoczone Ameryki
wraz ze wszystkimi teryto-
riami, za których stosunki
międzynarodowe Stany Zjed-
noczone są odpowiedzialne . . . . . dnia 9 października 1959 r.,
Maroko . . . . . dnia 26 października 1959 r.,
Salwador . . . . . dnia 3 listopada 1959 r.,
Brazylia . . . . . dnia 5 listopada 1959 r.,
Indonezja . . . . . dnia 6 listopada 1959 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

158

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1960 r.

w sprawie postępowania w zakresie odwołań do rad nadzorczych oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach

właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzenia i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rady nadzorcze oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwane dalej „radami”, rozstrzygają odwołania od decyzji oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwane dalej „Zakładem”, w sprawach:

- 1) świadczeń z ubezpieczenia, na wypadek choroby i macierzyństwa;
- 2) świadczeń z ubezpieczenia rodzinnego;
- 3) objęcia ubezpieczeniem i wymiaru składek;
- 4) rent i zaopatrzeń z wyjątkiem decyzji określających inwalidztwo i zaliczających do grup inwalidów.

§ 2. 1. Odwołanie do rady składa się w oddziale Zakładu, który wydał decyzję. Odwołanie może być złożone na piśmie, ustnie do protokołu albo przesłane pocztą.

2. Odwołanie powinno zawierać imię, nazwisko i adres zainteresowanego, określenie żądania, oznaczenie decyzji, która jest przedmiotem odwołania, oraz podpis zainteresowanego lub jego ustawowego przedstawiciela albo upoważnionej przez nich innej osoby. Osoba upoważniona podpisuje odwołanie swoim imieniem i nazwiskiem, podając swoje miejsce zamieszkania i zaznaczając, że podpisuje odwołanie z upoważnienia zainteresowanego lub jego ustawowego przedstawiciela.

3. Do odwołania mogą być dołączone dodatkowe dowody uzasadniające żądanie. W odwołaniu można również wnieść o przesłuchanie świadków, podając ich imiona, nazwiska i adresy oraz okoliczności, na które każdy ze świadków ma być przesłuchany.

§ 3. 1. Termin do wniesienia odwołania, licząc od dnia następnego po doręczeniu decyzji, wynosi:

- 1) w sprawach rent i zaopatrzeń — dwa miesiące;
- 2) w sprawach pozostałych — jeden miesiąc.

2. Za dzień wniesienia odwołania uważa się dzień złożenia go na piśmie lub ustnie do protokołu w oddziale Zakładu albo dzień nadania na pocztę.

3. W razie uchybienia terminu należy termin przywrócić na prośbę zainteresowanego wniesioną w ciągu miesiąca od dnia ustania przyczyny uchybienia, jeżeli zainteresowany uprawdopodobni przeszkodę wniesienia odwołania w terminie. O przywróceniu terminu postanawia ostatecznie przewodniczący rady.

§ 4. 1. Odwołanie wraz z aktami sprawy zostaje przekazane radzie w ciągu siedmiu dni od daty wniesienia odwołania.

2. Oddział Zakładu może, jeżeli uzna to za wskazane, dołączyć swoje wyjaśnienie co do zarzutów podniesionych w odwołaniu.

§ 5. Do rozstrzygania odwołań rady powołują zespoły, z których każdy składa się z pięciu członków rady. Dla rozstrzygnięcia odwołania konieczna jest obecność co najmniej trzech członków zespołu, w tym dwóch spośród członków rady powołanych przez właściwe instancje związków zawodowych.

§ 6. 1. Wylączeniu od udziału w rozstrzygnięciu odwołania podlega członek zespołu, który sam jest zainteresowanym albo jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym zainteresowanego, albo jest z zainteresowanym związany stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli, albo pozostaje w zależności służbowej od zainteresowanego.

2. Na wniosek zainteresowanego przewodniczący rady może wyłączyć od udziału w rozstrzygnięciu odwołania członka zespołu, jeżeli jego osobisty stosunek do sprawy wywołuje uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności.

§ 7. 1. O terminie rozprawy zawiadamia się co najmniej na 14 dni przed tym zainteresowanego, jego ustawowego przedstawiciela lub ustanowionego pełnomocnika oraz oddział Zakładu.

2. W miarę potrzeby wzywa się na rozprawę świadków wskazanych w odwołaniu.

3. Niestawienie się osób wezwanych na rozprawę nie wstrzymuje rozpatrzenia sprawy. Jeżeli jednak przewodniczący zespołu uzna, że stawiennictwo tych osób jest wskazane, może odroczyć rozprawę.

4. Zainteresowany, jego ustawowy przedstawiciel oraz pełnomocnik mogą w ciągu trzech dni przed rozprawą przeglądać akta sprawy.

§ 8. 1. W rozprawie może brać udział zainteresowany, jego ustawowy przedstawiciel oraz pełnomocnik. W rozprawie bierze udział również przedstawiciel oddziału Zakładu.

2. Za pełnomocnika uważa się przedstawiciela zakładu pracy, rady zakładowej lub związku zawodowego, do którego zainteresowany należy lub ostatnio należał, jeżeli działa za zgodą zainteresowanego.

3. Pełnomocnikiem może być ustanowiona każda osoba fizyczna nie ograniczona w zdolności do czynności prawnych.

4. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub do protokołu.

§ 9. Rozprawę prowadzi przewodniczący zespołu. Rozprawa jest jawna. Na rozprawie osoby wezwane oraz przedstawiciel oddziału Zakładu udzielają wyjaśnień i składają wnioski.

§ 10. 1. Z przebiegu każdej rozprawy sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko każdego z członków zespołu oraz protokolanta,
- 2) imię, nazwisko i adres zainteresowanego,
- 3) żądania, wyjaśnienia, wnioski i zeznania osób wezwanych na rozprawę.

2. Protokół rozprawy podpisuje przewodniczący zespołu i protokolant.

§ 11. 1. Zespół rozstrzyga odwołanie na podstawie przepisów prawa po rozważeniu materiału znajdującego się w aktach sprawy i zebranego na rozprawie.

2. Orzeczenie zapada większością głosów członków zespołu po naradzie niejawnej. W braku większości przeważa zdanie przewodniczącego zespołu. Osoby biorące udział w naradzie obowiązują zachowaniem tajemnicy.

3. Po ukończeniu głosowania sporządza się na piśmie sentencję orzeczenia, którą podpisują wszyscy członkowie zespołu biorący udział w naradzie.

4. Przegłosowany członek zespołu może w ciągu trzech dni złożyć na piśmie przewodniczącemu zespołu swoje zdanie odrębne z uzasadnieniem; zdanie to dołącza się do akt.

5. Po skończonej naradzie przewodniczący zespołu ogłasza ustnie orzeczenie wraz z uzasadnieniem, a w sprawach rent i zaopatrzeń poucza również o prawie skargi do sądu ubezpieczeń społecznych.

§ 12. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie rady oraz składu osobowego zespołu,
- 2) datę rozprawy i oznaczenie zainteresowanego,
- 3) treść orzeczenia oraz jego uzasadnienie obejmujące przedstawienie stanu faktycznego sprawy, wskazanie dowodów przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia oraz określenie podstawy prawnej orzeczenia,
- 4) w sprawach rent i zaopatrzeń pouczenie o przysługującym prawie wniesienia skargi do sądu ubezpieczeń społecznych, a w innych sprawach pouczenie, że orzeczenie jest ostateczne,
- 5) podpis przewodniczącego zespołu.

2. Wypis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręcza się zainteresowanemu, jego ustawowemu przedstawicielowi lub pełnomocnikowi oraz oddziałowi Zakładu w ciągu 14 dni od dnia rozprawy.

§ 13. 1. W razie gdy dyrektor oddziału Zakładu składa wniosek do rady nadzorczej Zakładu o zmianę orzeczenia rady nadzorczej oddziału, zawiadamia o tym równocześnie tę radę oraz zainteresowanego.

2. Wniosek może być złożony tylko w ciągu 7 dni od dnia doręczenia oddziałowi orzeczenia rady.

3. Złożenie wniosku powoduje wstrzymanie wykonania orzeczenia rady.

4. Rada nadzorcza Zakładu wydaje orzeczenie na podstawie akt sprawy w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku, zmieniając orzeczenie rady nadzorczej oddziału Zakładu lub pozostawiając wniosek dyrektora oddziału Zakładu bez uwzględnienia.

5. Do postępowania przed radą nadzorczą Zakładu stosuje się odpowiednio przepisy § 5, 10, 11 ust. 1—4 i § 12.

§ 14. Orzeczenia rad nadzorczych (§ 12 i 13 ust. 4) podlegają wykonaniu najpóźniej do 14 dni od dnia ich doręczenia.

§ 15. Do zwrotu kosztów przejazdu utraconego zarobku, strawnego i kosztów noclegu osobom, których stawiennictwo na rozprawę uznano za obowiązkowe, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawach o świadczenia rentowe.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a w sprawach rent i zaopatrzeń (§ 1 pkt 4) z dniem 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

159

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, OŚWIATY, SPRAW ZAGRANICZNYCH ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 30 kwietnia 1960 r.

w sprawie zasad odbywania studiów doktoranckich w szkołach wyższych, praw i obowiązków doktorantów oraz wysokości stypendiów dla doktorantów.

Na podstawie art. 48 ust. 4 i art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu stworzenia odpowiednich warunków do przyspieszenia kształcenia młodej kadry naukowej i uzyskania stopnia naukowego doktora w zakresie dyscyplin naukowych szczególnie ważnych dla potrzeb gospodarki i kultury narodowej mogą być tworzone studia doktoranckie w szkołach wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Spraw Zagranicznych oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Studia doktoranckie prowadzone są na wydziałach, których wykazy ustalają na wniosek rektora, zgłoszony po zasięgnięciu opinii senatu i rady wydziału, właściwi ministrowie w drodze odrębnych przepisów.

3. Studia doktoranckie w zależności od charakteru dyscypliny naukowej trwają do 4 lat.

§ 2. O dopuszczenie do odbywania studiów doktoranckich mogą ubiegać się osoby, które:

- 1) mają wszczęty przewód doktorski lub warunki do jego wszczęcia;
- 2) wyróżniają się zdolnościami i zamiłowaniem do pracy naukowej i pedagogicznej;
- 3) mają co najmniej 2 lata praktyki naukowej, pedagogicznej lub zawodowej, a jeżeli opracowują rozprawę doktorską z zakresu nauk technicznych lub rolniczych, mają co najmniej dwuletni staż pracy produkcyjnej;
- 4) nie przekroczyli 35 lat życia;
- 5) złożą zobowiązanie, że po uzyskaniu stopnia doktora w ramach studiów doktoranckich podejmą na wniosek rektora lub ministra pracę na stanowisku pomocniczego pracownika nauki w szkole wyższej co najmniej na okres trzech lat.

§ 3. 1. O dopuszczeniu do odbywania studiów doktoranckich decyduje minister.

2. Podanie o dopuszczenie do studiów doktoranckich składa się do ministra za pośrednictwem rektora; podanie powinno być zaopiniowane przez kierownika katedry i radę wydziału, a w przypadku gdy kandydat ma wszczęty przewód doktorski — również przez promotora.

§ 4. Osoby dopuszczone do studiów doktoranckich podlegają dziekanowi wydziału i są zobowiązane do:

- 1) systematycznej pracy naukowej, w szczególności związanej z opracowaniem rozprawy doktorskiej i przygotowaniem się do egzaminów doktorskich oraz nabyciem umiejętności prowadzenia prac naukowo-badawczych;
- 2) uczestniczenia w wykładach, seminariach i innych zajęciach ustalonych w programie studiów doktoranckich;
- 3) brania udziału w zebraniach naukowych katedry i składania w wyznaczonych terminach sprawozdań z przebiegu własnej pracy naukowej.

§ 5. Ramowy program oraz regulamin studiów doktoranckich ustalają właściwi ministrowie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

§ 6. Doktorant w okresie odbywania studiów nie może wykonywać żadnych stałych ani okresowych zajęć zarobkowych.

§ 7. 1. W okresie odbywania studiów doktorant otrzymuje stypendium w wysokości uposażenia netto starszego asystenta wraz z przysługującymi dodatkami.

2. Doktorantowi przysługuje dodatek do stypendium na członków rodziny w wysokości i na warunkach przewidzianych dla zasiłków rodzinnych dla pracujących.

3. Stypendium określone w ust. 1 może być odpowiednio zwiększone, jeżeli doktorant odbywa studia w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku specjalnego w myśl przepisów o uposażeniu pracowników nauki. O zwiększeniu stypendium decyduje minister.

4. Stypendium płatne jest miesięcznie z góry.

§ 8. 1. Ogólną kontrolę nad przebiegiem studiów doktoranckich sprawują rady właściwych wydziałów. Rada wydziału zobowiązana jest dokonywać na podstawie sprawozdań kierownika katedry lub wyznaczonych innych samodzielnych pracowników nauki okresowej oceny studiów doktoranckich i wyników pracy poszczególnych doktorantów.

2. Senat szkoły wyższej raz do roku na podstawie sprawozdań dziekanów lub wyznaczonych samodzielnych pracowników nauki dokonuje ogólnej oceny studiów doktoranckich na poszczególnych wydziałach.

3. Rektor w końcu roku szkolnego przedstawia ministrowi sprawozdanie z przebiegu i wyników studiów doktoranckich za dany rok szkolny.